
Minneord

OSS IMELLOM

Gisle Bang, født 25. mars 1927, døde stille 21. oktober 2011. Gisle var professor i oral patologi og rettsodontologi ved Universitetet i Bergen og overlege i bistilling ved Avdeling for patologi, Haukeland universitetssykehus.

Gisle var født på Lillehammer. Han ble utdannet tannlege i 1951 og lege i 1961. Han kom til Bergen som stipendiat i 1962, da Odontologisk institutt ble opprettet. Her fikk han ansvaret for undervisning av tannlegestudenter i oral patologi og fikk derfor sin arbeidsplass ved Gades institutt. Denne integreringen var særegen for Universitetet i Bergen, og den har senere vært en modell for andre universiteter. Gisle hadde flere forskningsopphold i utlandet, han var blant annet i tre år forsker i Fairbanks, Alaska. Forskningsoppholdene skulle prege både hans vitenskapelige virke og hans interesser for øvrig, og han brakte med seg den første sibirske huskyen til Norge i 1957.

Gisle var en eminent og inspirerende foreleser. Han hadde god kunnskap og fremstilte fakta på en systematisk måte. Mest av alt husker vi ham for hans fortellerevner – alle de gode historiene som han krydret forelesningene med og som gjorde at kunnskapen gled inn på en naturlig måte. Han var et viktig bindeledd mellom tannlegefaget og medisinen, og med sitt helhetlige syn bidro han til at man i større grad oppfatter tannhelsen som del av den generelle helsetilstand. Som patolog var Gisle en dyktig diagnostiker. Hans viktigste felt var bein- og bløtvevssvulster, i tillegg til oral patologi, inklusive spyttkjertelsvulster. Han var grundig og effektiv og bidro gjerne i veiledningen av yngre leger og tannleger.

Gisle ble tidlig involvert i rettsodontologien, både innen forskning og mer praktisk i form av identifisering ved hjelp av tenner, aldersvurdering og vurdering av bittspor. Her engasjerte han seg i saker som fikk betydelig medieomtale, blant annet Torgersen-saken og saken om den ukjente Isdalskvinnen. Disse sakene, hans spennende friluftsliv, sammen med hans eminente formidlingsevne, førte til at Gisle ble kjent langt utenfor de faglige kretser.

Gisle har satt spor som ikke vil forsvinne, både innen sitt fag og innen mange av hans andre interessefelt. Vi som har fått arbeide nær ham, er takknemlige for det han har gitt oss av fagkunnskap, men også for det forbildet han var ved å vise oss betydningen av å se verden rundt oss og bygge opp andre relasjoner som gjør livet rikere.

Kolleger og venner ved Universitetet i Bergen og Haukeland universitetssykehus

---

Publisert: 13. desember 2011. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.